

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1678/2023
01.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Горан Стошић адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Комуналац“ из Бујановца, чији је пуномоћник Радомир Ристић адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5411/2022 од 21.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5411/2022 од 21.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5411/2022 од 21.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5411/2022 од 21.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неосновна жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П1 106/2021 од 28.09.2022. године у првом ставу изреке којим је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се ништи члан 2. анекса 1. уговора о регулисању међусобних односа из радног односа са запосленим број ... од 12.03.2021. године, који су странке закључиле 15.03.2021. године. Ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у другом ставу изреке и обавезан тужилац да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 61.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом (посебна ревизија) може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Зато битне повреде одредаба

парничног поступка, на које се тужилац позива, нису разматране и посебно цењене при одлучивању о дозвољености његове посебне ревизије.

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се може поднети против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О њеној дозвољености одлучује Врховни суд, на основу члана 404. став 2. ЗПП, ценећи испуњеност услова прописаних ставом првим наведеног члана.

Предмет спора је захтев за утврђење ништавости члана 2. анекса 1. уговора о уређењу међусобних односа из радног односа бр. ... од 12.05.2015. године, који су странке закључиле 01.03.2021. године. Означеним чланом измењена је одредба уговора од 12.05.2015. године о заради тужиоца - утврђен коефицијент за њен обрачун и висина основне зараде. Утврђење ништавости оспорене одредбе тражено је зато што су Праилник о раду тужене од 22.01.2021. године и на основу њега закључен анекс уговора о раду од 01.03.2021. године у супротности са Посебним колективним уговором за јавна предузећа у комуналној делатности на територији Републике Србије, важећег у време када су странке закључиле анекс уговора.

У овом спору, по оцени Врховног суда, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана која би требало размотрити. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним спорима које би, због другачијег пресуђења, оправдавале потребу да се одлучивањем о тужиочевој посебној ревизији изврши усклађивање судске праксе.

О посебној ревизији тужиоца није потребно одлучивати ни ради новог тумачења права, одредби чланова 4. став 2. и 171. Закона о раду.

Одредбом члана 171. став 1. тачка 5. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада (анекс уговора) и ради промене елемената за утврђивање основне зараде, радног учинка, накнаде зараде, увећане зараде и других примања запосленог који су садржани у уговору о раду, у складу са чланом 33. став 1. тачка 11. тог закона. У овом случају, измена уговорених услова рада тужиоца у погледу његове зараде последица је донетог Правилника о раду туженог број 227. од 22.01.2021. године, који је ступио на снагу и примењује се од 01.02.2021. године.

Према члану 4. став 2. Закона о раду, колективни уговор код послодавца, правилник о раду и уговор о раду морају бити у складу са законом и са Општим и Посебним колективним уговором. Посебним колективним уговором за јавна предузећа у комуналној делатности на територији Републике Србије („Службени гласник Републике Србије“ број 27/15, 26/17 - анекс 1, 5/18 - анекс 2, 94/19 - анекс 3 и 142/20 - анекс 4) прописано је да се однос између најнижег и највишег коефицијента вредности послова за обрачун и исплату зарада одређује у најмањем распону од 1 до 3 (члан 57). Правилником о раду туженог од 22.01.2021. године најнижи коефицијент је 1,85 а највиши 4,50 (члан 35. став 1). И њихов однос је у распону од 1-2,43 (налаз вештака), који је у оквиру распона од 1 до 3 из члана 57. Посебног колективног уговора.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Следствено томе, ревизија у спору за утврђење ништавости уговора о раду није дозвољена по врсти (предмету) спора, због чега је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић